

Karel Funk

ČISTÉ EMOCE LÉČÍ NEMOCE - MORÁLNÍ PREVENCE CHOROB

Nemoc je duševně-duchovní úkol. Zúžení příčin vzniku chorob jen na hmotnou stránku je materialistická pověra vytvořená patologicky pyšnou až paranoidní medicínou posledních dvou staletí. Ta je nemocná a nedokáže samu sebe diagnostikovat. Od černošských kmenů, které vidí v nemoci působení zlého ducha, přes Indiány a různé orientální systémy až třeba po Paracelsa nalézáme souvislosti nemocí s duševnem. Podmíněnost choroby s morálním aspektem jedince nebo společnosti přibližuje i anthroposofie. Zabývá se duševně-duchovními souvislostmi, avšak s širšími, racionálně průhlednými přístupy, ač využívá i nadsmyslová pozorování. Nynější materiální medicína se detailizuje. C. F. von Weizsäcker se vyjádřil, že dnešní věda nám přináší mnohé informace o malých detailech, o kterých vlastně nepotřebujeme nic vědět, a mlčí tam, kde by byla odpověď naléhavě potřeba.

Vztah medicíny materiální a té, která uplatňuje hlubší duchovní poznání, objasnil R. Steiner takto: „Materialismus v medicíně nelze vylepšit tím, že ten či onen bude dělat to či ono určitým způsobem, ale pouze tak, že si společná vůle většího počtu lidí skutečně vynutí takové praktikování medicíny, které umožní, aby do ní pronikly duchovní principy...

Prostřednictvím duchovně vědeckého poznání budou v lidském organismu odhaleny souvislosti, ze kterých dnešní lékařská věda zná jen některé detaily. Zajisté, prozíravější vědci často tyto věci instinktivně tuší; tím ale vývoj nemůže dostatečně rychle pokračovat a můžeme říci, že kdyby nevládlo takovéto fanatické odmítání všeho duchovně vědeckého právě v oblasti medicíny a kdyby medicína neusilovala o to, aby se stala monopolem moci příslušných úředníků a vlády, mohlo by se právě na poli medicíny vykonat neuvěřitelně mnoho pro blaho lidstva. Zde byste mohli říci: Vždyť duchovnímu badateli nic nebrání v tom, aby tento pokrok vyvolal. – Zde se ale věci zastírají, protože to není pravda. Materialistická činnost, jaká dnes vládne, ve skutečnosti brání duchovnímu výzkumu v tom, aby zasáhl... Brání mu v tom vnější materialisticky založené podmínky praktikování medicíny a bude mu v tom bránit stále víc, pokud bude tato medicína i nadále trvat na materialistických základech... Jistě, všude se budou uskutečňovat všelijaké snahy, hodné uznání, které se postaví proti vládnoucímu materialismu v medicíně; ale všechna tato úsilí nestačí, protože chybí především jasné poznání, že bychom čistě materialistické medicíně měli nejen v něčem odporovat, ale že je v prvé řadě nutné pracovat, avšak v duchovně vědeckém smyslu, s tím, co moderní medicína vydobyla: totiž s vnějšími prostředky, které právě v této oblasti potřebujeme... Snahy by se měly ubírat právě tímto směrem: ne opovrhování materialistickou medicínou, naopak – úsilí musí být orientováno na vnesení duchovní vědy do materialistické praxe.“

Přibližme si některé anthroposofické náhledy na onemocnění. Člověk a svět je zde považován za výtvar či projev Ducha, proto anthroposofii také říkáme duchovní věda, přičemž i metoda pozorování a poznávání vyžaduje příslušnou duchovní průpravu. Je to zcela určitý velmi jemný způsob nazírání na člověka, na kosmický organismus a hmotný svět. Ostrý a jasný vhled do zkoumaných oblastí zde vede až k podstatě zkoumaného jevu, oblasti či problematiky, k jejich kořenům a souvislostem. Předmět zkoumání proto postihuje hlouběji a komplexněji než běžné vědní disciplíny. Nepotřebuje proto žádné mlhavé praktiky jako virguli, automatické vedení ruky, channeling apod. Není náboženstvím ani filosofií, spíše vychází z nově objevených hlubin křesťanství. Rudolf Steiner, který anthroposofii zpřístupnil, se přirovnává pouze k horskému vůdci, který jen razí cestu, upozorňuje na krásy hor, ale šlapat, rozhlížet se a poznávat už musí každý sám.

HIV - AIDS, symptom morálního onemocnění společnosti.

Tak jako dr. Steiner napsal před sto lety, že budeme-li krávy krmit masem, pak zešílí, předpověděl a charakterizoval i AIDS jako jednou z novodobých chorob, které se v budoucnu rozšíří. Je náhodné, že dnes je ve světě tolik případů oslabení imunity? Jak to, že tento virus dříve neškodil a škodí až dnes? A dnes je zase spousta virů, které zatím neškodí, ale budou škodit později. Proč? Co činí člověka otevřeným k onemocnění AIDS? Odpověď na tyto otázky ve smyslu poznání duchovní vědy vyslovila představitelka současné anthroposofické medicíny dr. Michaela Glöcker z lékařské sekce při Goetheanu ve své přednášce v pražském Planetáriu. Tvrdí, že "postížení virem HIV jsou jen nositeli symptomu morálního onemocnění celé společnosti, nikoliv jen vlastními viníky". Jde zde o určitou dispozici, která patří k vědomí určitého člověka, přičemž možnost onemocnět máme všichni "vlivem určitého způsobu myšlení dnešního světa".

Vznik a šíření AIDS na fyzické úrovni popisuje známým způsobem medicína. Má však, jako všechny nemoci, svůj kořen v oblasti našeho myšlení, postojů, charakteru. A konkrétně? AIDS vzniká v důsledku silící převahy egoismu v dnešním světě. Je to takto: zatímco tělo má ve své povaze, ba určení přirozeně sobecké chování (neustálý příjem a spotřebu potravy a kyslíku), duše má mít naopak, podle svého určení, převahu

altruismu - zájem o svět, láska, otevřenost, vydávání, řeč, práce. Tím je fyzicko-duševní organismus v rovnováze. Co se však děje, používají-li lidé duše stále více jen ve svůj prospěch, tedy egoisticky? Jaký je důsledek toho, že myšlení, které má být altruistické, sociálně vstřícné, se stává egoistickým? K udržení rovnováhy egoismu a altruismu v organismu se musí stávat altruistickým naše tělo, chybí-li altruismus duši. Tělo se pak stává nepřírozně altruistickým, jaksi "sociálním", otevřeným navenek, jako protiváha k tomu, co se děje v našem vědomí. Místo toho, aby tělo odpuzovalo vše cizorodé, při AIDS vše cizorodé přijímá: ztratilo imunitu. Normálně je v rovnováze vše altruistické (myšlení, cítění) a vše egoistické (tělo). Obrátí-li se tento poměr, dochází k onemocnění AIDS. Altruismus se objevuje ve fyzické složce člověka, když se jej nedostává duši. Organismus se vzdává imunity, vstřebává do sebe vše, co se kolem objevuje. Zbytnění duše egoismem se vyrovnává destrukcí imunity těla. Dokonce v případě, že AIDS způsobí smrt cestou nádoru, nemoc často kulminuje smrtí v tom momentě, kdy se nádor rozpadá a dochází v podstatě k vykrvácení - jakoby i krev se chtěla neegoisticky rozlít do světa. Obraz nemoci AIDS tudíž vypovídá, že se organismus vzdává sama sebe, že se odevzdává světu. Jednotlivé orgány v zánětlivých procesech poškozují celý organismus. Nevzdáváme-li se sami sebe ve prospěch světa, činí to tělo za naši duši.

Co jsou sociální nemoci.

Prvotním lékem lidstva by zde bylo dopracovávat se vzdání se egoismu úsilím o nesobeckost. Pravda, lékaři mohou časem snad nalézt vnější lék i na AIDS, ale pak se objeví zase jiná pandemie. Chápeme, proč doktor Steiner kladl lékařům na srdce vidět každou nemoc jako určitý duševně duchovní úkol, který má lidstvo před sebou. Nemoc usiluje, aby se lidstvo naučilo něčemu, čemu by se jinak naučit nemohlo. Takzvané sociální nemoci jsou ty, kterými nemocný nepřímo pomáhá svému okolí, aby procitlo k naplnění určitých úkolů, uvědomění si určitých kvalit lidství. AIDS je taková sociální nemoc. Nemocní ji mají nejen za sebe, ale i místo mnohých z nás či za nás, abychom procitli a probudili v sobě nezištnost. Naše pyšná civilizace je proniknuta egoismem a pohromy vznikající v přírodě jsou důsledkem sobeckosti lidí. Mnozí procitnou, až když onemocní jejich blízcí nebo oni sami. Tím, že se AIDS stále více vyskytuje i v heterosexuálních vztazích, je i poselstvím lidstvu k obnově odvěké a ničím nenahraditelné partnerské věrnosti, která je právě nyní tolik porušována a kterou hrozba nákazy virem HIV staví před lidstvo jako nabídku poznání a změny.

Půdou pro arteriosklerózu je pohodlné přebírání prefabrikovaných myšlenek.

Dlouhodobá a vnímavá spolupracovnice dr. Steinera, anthroposofka MUDr. Ita Wegman se zabývala mj. podstatou a přemáháním kornatění tepen. Vidí věc opačně než materiální věda: Co považujeme za následek arteriosklerózy, totiž strnulé, těžkopádné myšlení, je (kromě nesprávné výživy) právě její příčinou. Naše zmechanizovaná doba podporuje zkosnatělé, strnulé myšlení například nesčetnými hesly, slogany, myšlenkovými šablonami a klišé, frázemi, konvencemi a davovým myšlením bez individuálního tvůrčího uvažování. Ve všem pohodlně spoléháme na prefabrikované názory. Čím větší řinčení a mentální halas, tím jsou pro nás důvěryhodnější. To je spolehlivé podhoubí pro arteriosklerózu. Ostatně, i náplň stravování, která k ní též vede, je netvůrčí, těžká, přejímaná bezmyšlenkovitě a nenápaditě, bez pestrosti a vynalézavosti. O mechanickém přejídání, které též souvisí s egoistickou zvyklostí, víme své.

Kornatěním cév trpí častěji muži – víme proč? Vyplývá to z jejich pracovního zaměření a přístupu k němu. Arterioskleróza, rozšířená dnes nejen chybnými stravovacími návyky, má být výzvou k rozvíjení mravní fantazie a teplého, ze srdce plynoucího myšlení. To je poněkud vyvinutější u žen, protože ho používají při péči o děti. Je-li starší člověk silněji ohrožen vápenatěním cév, musí proti tomu postavit žár trvalého mravního naladění, mravní fantazie a vřelost opravdové moudrosti, v níž tepe a žije teplo srdce. Dr. Steiner k tomu říká: "V podstatě je lidský život oprávněn jen tím, že přinášíme svoje myšlenky do služeb dobra a krásna a dáváme svou rozumovou činnost pronikat pravou krví srdce božsky duchovního života, dáváme ji pronikat mravními podněty."

Učme se účtět k utrpení druhých.

Jsou již v procesu nápravy. Oni už si to své již prožívají, a nikdo nevíme, zda totéž nás teprve nečeká. Přesto lépe porozumíme životu, uvědomíme-li si, že některé choroby mají původ i v dávné minulosti jedinců. Někteří jednotlivci, nadaní jasnovidem, popisují původ řady chorob v konkrétních chybách. Například srdeční vady, nemoci jater a krve vznikají nejčastěji zneužitím lásky k sobeckým účelům a cynismem v citové oblasti. Neřestným používáním a prožíváním sexuality, žárlivostí, nesnášenlivostí a častým hněvem se poškozují plicní orgány, povstává tuberkulóza plic a choroby žlučových cest. Ledvinové a žaludeční choroby mívají prapříčinu hlavně v nezřízeném labužnictví, nestřídmosti a vůbec neukázněnosti v citech. Pyšným zneužíváním rozumových sil k vědomému zlu většinou povstává šilenství, i když jeho příčin může být víc. Rovněž tak slavomam a krvelačná útočnost plodí slabomyslnost. Ty, kteří zneužili rozumových schopností ve válkách, čeká rovněž duševní i tělesné postižení. (I když mentální postižení může být i dobrovolnou nekarmickou obětí.) Válečníci budou více inkarnací trpět, až napravit zlo, které vyvolali. Nakonec, při posledním vtělení odpykávajícím válečnou karmu, se často zrozuji jako zruční chirurgové, aby ocelí, kterou ničili životy (např.

mečem), lidi k životu a zdraví navraceli (např. skalpelem). Zneužitím sexuality k osobním materiálním výhodám, k bohatství a nadvládě nad lidmi nastává neschopnost pohlavních orgánů a jejich zatížení rakovinou, nádory a nakažlivými nemocemi. Rakovina pohlavních orgánů je i důsledkem dobrovolné prostituce apod. Pýcha, touha po ovládnutí druhých a bezohlednost s jejich bolestmi plodí rovněž slabomyslnost, různé tělesné vady a zmrzačení. Bývalí přestupníci zákona, zloději, vrazi a podobně po nejtěžších zdravotních neštěstích mají v dalších inkarnacích touhu napravit své prohřešky i bděním nad dodržováním práva a spravedlnosti a stávají se z nich policisté, soudci či kontroloři. I když každý trpíme za "něco", je naším úkolem se v těžkostech vzájemně podporovat a soucítit, nikoliv se stavět nad trpící s poukazem na boží mlýny. Čím víc přejeme "boží mlýny" druhým, tím tvrdší bude i jejich dopad na nás. A naopak. Jakým metrem soudíme, takovým budeme souzeni. I zde působí jednoduché a průhledné zákony.

Nejsme bezmocnými otroky své minulosti, ale i pány své budoucnosti.

Nic není nevratné. Leckterá choroba, ke které máme skryté nebo i lékařsky zjištěné dispozice, se nemusí projevit. Když člověk vyvinul například pýchu a samolibost, může ji rozpustit pokorou, tolerancí a dobrotou ještě dřív, než přijde vyrovnání. Může činy dokázat, že přestal být pyšný, a "odplata" se rozplyne, ztratí odůvodnění. Můžeme vyrovnávat protilehlými dobrými city a činy nesprávnosti, jimiž jsme se prohřešili, a tak omezíme rozrůstání nemocí, které kotví v určité vlastnosti. Tomu se říká "pálení karmy", nejsou v tom žádné čary ani figle, ale zas jen poctivá práce na sobě. Prozířetelnost donucuje člověka k vyrovnání postavením do nemoci, do nepříznivého, zatíženého okolí, do bídy, utrpení, křivd či špatných sociálních poměrů, kde pýcha, marnivost a jiné nečnosti jsou dušeny nedostatkem příležitosti. Tak všechny sklony k tuberkulóze a venerickým chorobám může člověk vyrovnávat mravní očistou, vnitřní láskou, dobrými skutky a střídmostí v sexuální oblasti, tedy právě těmi silami, jejich nedodržováním nemoci povstaly.

Léčení mravními silami má proto velice jednoduchou podstatu. Nejsou k tomu nutné žádné návraty do minula, protože dobro je dobrem, činíme-li ho z lásky k němu a všude, kde to lze, ne z kalkulace, že se chceme mít sami dobře. Prakořen chorob v kvalitě naší duše znali či tušili již naši předkové. Ba, víme jistě všichni, kdo řekl svému pacientu po uzdravení "Jdi a nehřeš více". Je tím jasně naznačeno, že původcem nemoci je hřích (i když se nám toto slovo jaksi vytratilo ze slovníku, asi proto, že je nepohodlné).

V obecnější rovině popisuje tyto zákonitosti i Bo Yin Ra ve své poeticko-filosofické Knize o štěstí, která u nás řadu let kolovala v samizdatových opisech. Ocituje si některé pasáže:

"Zákony Ducha se nedají obcházet jako zákony pozemské nebo libovolně vykládat ve svůj prospěch, a také nenajdeš obhájce, který by tě chránil před následky tvého jednání. Musíš do písmene zaplatit vše, čím ses kdy vůči druhému člověku provinil a neunikneš zákonu, dokud nesplatíš "poslední halěr". Organismus Veškerenstva sice musí neúprosně dobývat na všech svých členech každou pohledávku, ale také se automaticky musí podříditi jinému zákonu, který mu zakazuje vymáhat pokutu již od chvíle, kdy jsi v sobě vážně probudil vůli vyrovnat dluh a trvale pociťuješ tento závazek - i když ti zatím okolnosti nedovolují vyrovnat dluh celý. Záleží na tobě, budeš-li chtít tento zákon sledovat i dále v jeho rozmanitém větvení v každodenním životě. Chceš-li se stát tvůrcem svého štěstí, objevíš brzy, že snad daleko největší díl tvého vytouženého štěstí je těsně spjat se vztahy tvého JÁ k veškerému TY.

Můžeš se sice skrýt před jednotlivým TY, ale organismu lidského veškerenstva neujde nikdy nic, co se v tobě děje, a dříve nebo později, v zákonitěm čase poneseš s automatickou jistotou následky svého jednání. Jestliže nesnášíš, když tě jiní prosí, a přesto sám prosíš, jestliže jsi nepřístupný vysvětlování a přesto sám používáš násilí, pak získáš určitě něco, zač, jak se domníváš, není nutno zaplatit kupní cenu, ale tady se mýlíš. Zákony Ducha se nedají libovolně obcházet.

Neuchováš si ani vlastní zdraví bez trvalé, neustále vštěpované myšlenky na zdraví, krásu a sílu, a naopak budeš svými myšlenkami působit na druhé jako ohnisko nákazy, nedokážeš-li, přemílaje ve své duši své neduhy, myslet na nic jiného než na nemoc. Obávej se ustavičně nějakých nesnází, a zcela určitě se ti bude lepit smůla na paty.

Potká-li tě nehoda, dívej se na ni jako na bouřku, která tě zastihla na výletě, a můžeš si být jistý, že tě nehody budou potkávat stále vzácněji a vzácněji."

Z nevydané knihy: Průvodce zdravím od dětství k dědství (ba ještě dál)